

El sexe dels àngels

written by Ferran Planell | 6 de maig de 2023

De nit i a la vora d'un foc, a hom sempre li creix el desig de lliurar-se a explicar contes i llegendes. Imaginem-nos fent una rotllana, asseguts a terra i amb les cames entrecreuades, mentre al centre crepiten els troncs envoltats de flames. Ja esteu ubicats? Us heu fet una composició de la imatge? Comencem, doncs.

Diuen, els que en saben, que cap a mitjan segle XV –en ple procés de transició entre l'edat mitjana i l'edat moderna–, dins dels murs de Constantinoble, un grapat de teòlegs –més aviat ociosos– s'entretien dilucidant sobre si els àngels eren mascles o femelles. El tema era confús i requeria esmerçar-hi una quantitat ingent de temps; tant, que per una sola vida –que en aquells moments tirava més aviat a curta– era indigne de perdre. Entre ells, eren molts els que ja denotaven un grau important d'esgotament, conseqüència de la llarga discussió prèvia on van haver de discernir si en tenien o no, de sexe, els àngels. Era, aquesta, una premissa del tot evident i necessària, doncs, de no tenir-ne –de sexe– no calia endinsar-se a esbrinar quin dels dos era –mascle o femella. I tot això tenint en compte que a ningú –donada l'època– li va passar pel cap posar-ne en dubte l'existència –la dels àngels.

Val a dir que, si en lloc de ser llavors, hagués estat ara –en una societat molt més avançada i despullada de complexos–, els temps emprats encara s'allargarien més. En primer lloc, perquè la seva existència –la dels àngels–, sí que seria motiu de debat i, en segon, perquè a l'hora de determinar-ne el sexe –amb la sigla universal LGBTIQ+–, la incògnita a aïllar no s'hagués tan sols circumscrit a un parell –mascle o femella.

La inconveniència de perdre el temps de forma irresponsable, intentant esbrinar allò que per inútil no serveix per a res, és quelcom del tot evident. Com també és ben sabut de tothom,

que aquells qui ho practiquen són titllats de “discutir el sexe dels àngels” o bé, igualment, que participen en “discussions bizantines” per allò del lloc d’origen de tot plegat.

PD: Tenia al cap fer un article parlant de política, però, donat que aquest maig és un mes d’eleccions, no era el més aconsellat. Les campanyes electorals tenen les seves regles i els polítics, cada cop la pell més fina. Déu n’hi do que complicat devia ser escriure en plena dictadura havent d’esquivar la censura expectant. Feu bondat!